

RECHTBANK DEN HAAG

Team handel - voorzieningenrechter

zaak- / rolnummer: C/09/491552 / KG ZA 15-965

Vonnis in kort geding van 16 september 2015

in de zaak van

[REDACTED] M [REDACTED]
wonende te Amsterdam,
eiser,
advocaat mr. D.I.N. Levinson-Arps te Amsterdam,

tegen:

1. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
DE PERSGROEP NEDERLAND B.V.,
gevestigd te Amsterdam,
2. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
AD NIEUWSMEDIA B.V.,
gevestigd te Rotterdam,

gedaagden,
advocaat mr. O.G. Trojan te Den Haag.

Partijen worden hierna respectievelijk aangeduid als enerzijds 'eiser' en anderzijds 'De Persgroep' en 'AD' (voor zover gezamenlijk bedoeld ook wel als 'gedaagden').

1. De procedure

- 1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
 - de dagvaarding, met producties;
 - de brief van eiser van 3 juli 2015 betreffende een vermeerdering van eis;
 - de brief van eiser van 13 juli 2015, met producties;
 - de brief van eiser van 18 augustus 2015, met producties;
 - de brief van gedaagden van 27 augustus 2015, met producties;
 - de op 31 augustus 2015 gehouden mondelinge behandeling, waarbij door beide partijen pleitnotities zijn overgelegd; op de zitting is het verzoek van eiser om een behandeling met gesloten deuren afgewezen, omdat de daartoe door hem aangevoerde argumenten niet voldoende zwaarwegend zijn.
- 1.2. Ter zitting is vonnis bepaald op heden.

2. De feiten

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting wordt in dit geding van het volgende uitgegaan.

2.1. De Persgroep betreft een holding- en financieringsmaatschappij, alsmede een uitgevers- en drukkerbedrijf. AD exploiteert een uitgeversbedrijf. In dat kader geeft zij de landelijke krant "Het Algemeen Dagblad" uit: zij is eigenaar en domeinnaamhouder van de website "AD.nl" (hierna 'de Website'). De Persgroep is enig aandeelhouder en (mede-)bestuurder van AD.

2.2. Begin 2012 hebben twee personen (hierna 'de Aannemers') misdaadjournalist Peter R. de Vries (hierna 'De Vries') benaderd, met de mededeling dat zij beschikken over een USB-stick met daarop een - met een verborgen camera gemaakte - opname van een gesprek van één van hen met eiser. In dat gesprek spraken zij over een uit te voeren moord en de details over de wijze waarop die moord diende plaats te vinden. De Vries heeft vervolgens de politie ingeschakeld, omdat volgens hem uit de opname bleek dat het beoogde slachtoffer de kans liep te worden vermoord. Nadat De Vries de beschikking had verkregen over de USB-stick, heeft hij daarop voorkomende beelden gebruikt bij het maken van een TV-uitzending over een huurmoord, waartoe - volgens De Vries - eiser opdracht zou hebben gegeven.

2.3. De Aannemers hebben destijds een kort geding aangespannen met als doel de hiervoor bedoelde TV-uitzending te voorkomen. Het gerechtshof Amsterdam heeft bij arrest van 22 mei 2012 geoordeeld dat de uitzending rechtmatig was en derhalve mocht worden uitgezonden, onder de voorwaarde dat de Aannemers onherkenbaar in beeld worden gebracht en zij met fictieve namen worden aangeduid. Met inachtneming daarvan heeft op 27 mei 2012 de betreffende TV-uitzending plaatsgevonden.

2.4. De inschakeling door De Vries van de politie heeft geleid tot een strafrechtelijk onderzoek en een strafrechtelijke vervolging jegens eiser.

2.5. Bij vonnis van de meervoudige strafkamer van de rechtbank Amsterdam van 15 augustus 2012 is eiser veroordeeld tot een (geheel) onvoorwaardelijke gevangenisstraf voor de duur van zes jaar, met aftrek van voorarrest, wegens "poging om een ander door het verschaffen van inlichtingen en beloften te bewegen om het misdrijf medeplegen van moord te begaan". In het strafvonnis overweegt de rechtbank onder meer:

"De rechtbank heeft bij de keuze tot het opleggen van een vrijheidsbenemende straf en bij de vaststelling van de duur daarvan in het bijzonder laten meewegen dat verdachte (...) de opdracht heeft gegeven om tegen betaling zijn grootste concurrent (...) te vermoorden. Daarmee heeft verdachte geprobeerd te bewerkstelligen dat (...) zijn grootste goed te weten zijn leven, zou worden ontnomen. Dat dit uiteindelijk niet is gebeurd, is een gelukkige omstandigheid die geenszins aan verdachte te danken is. Daarbij moet het voor (...) zeer beangstigend zijn te weten dat zijn concurrent heeft geprobeerd hem te laten vermoorden."

2.6. Eiser is in hoger beroep gegaan tegen het strafvonnis van 15 augustus 2012. Deze appelzaak is nog aanhangig. Bij tussenarrest van 2 februari 2015 is het onderzoek heropend voor toevoeging van bepaalde stukken aan het strafdossier en het horen van enkele getuigen.

2.7. Op de Website is - onder meer - te vinden de volgende publicatie (hierna 'het AD-artikel'):

"6 jaar cel voor opdracht huurmoord escortbaas

*Door redactie
15-8-12 - 16.23 bron: ANP*

(foto)

UPDATE De rechtbank in Amsterdam heeft de 52-jurige escortbaas [REDACTED] M. woensdag veroordeeld tot 6 jaar cel. Zij acht bewezen dat hij opdracht heeft gegeven om een concurrent uit de weg te ruimen. De straf is gelijk aan de eis van justitie.

De geplande huurmoord ging niet door, omdat de aannemer van de opdracht met zijn verhaal en in het geheim gemaakte beelden naar misdaad-erslaggever Peter R. de Vries stapte. Die lichte vervolgens de politie in.

Volgens de rechtbank heeft Van M. 'een zeer ernstig misdrijf' gepleegd. Dat het slachtoffer uiteindelijk niet is vermoord noemt zij 'een gelukkige omstandigheid die gewszins aan verdachte te danken is'.

De rechters rekenen het Van M. aan dat hij op de opgenomen beelden 'met grote achteloosheid en buitengewoon kil en zakelijk' spreekt over de huurmoord. Datzelfde geldt voor het feit dat hij ook opdracht gaf om eventuele getuigen ook maar om te brengen.

Van M. zei tijdens de rechtszaak dat hij de 18-jarige jongen nooit echt op pad wilde sturen om zijn concurrent te liquideren, omdat hij meteen doorhad dat hij met een oplichter van doen had die slechts op zijn geld uit was. De rechtbank geloofde dit niet.

Peter R. de Vries wijdde een uitzending aan de geplande huurmoord. Die kreeg hij wel pas na een rechtszaak op de buis.

Het slachtoffer van de geplande huurmoord was overigens al eerder het doelwit van een aanslag. In november 2011 werd er een handgranaat in zijn woning aan het Amsterdamse Singel gegooid. Het projectiel richtte alleen materiële schade aan. De rechtbank zou woensdag ook uitspraak doen tegen de verdachte in deze zaak, maar heeft die uitgesteld. Van M. heeft gezegd niets met deze aanslag te maken te hebben.

3. Het geschil

3.1. Na vermeerdering van eis vordert eiser - zakelijk weergegeven - gedaagden, op straffe van verbeurte van een dwangsom te:

I.

- verbieden de voornaam en andere directe of indirecte persoonsgegevens van eiser in het AD-artikel en daaraan gerelateerde artikelen op de Website, te gebruiken, dan wel eiser daarin met zijn initialen, dan wel met een of meer letters aan te duiden;

II.

primair

- te veroordelen tot rectificatie van het AD-artikel en de daaraan gerelateerde artikelen;

subsidiair, voor zover aan de veroordeling tot rectificatie niet (afdoende) gevolg wordt gegeven

- te veroordelen het AD-artikel en de daaraan gerelateerde artikelen te verwijderen c.q. offline te halen;

III.

- hoofdelijk te veroordelen tot betaling van een bedrag van € 25.000,-;

een en ander met veroordeling van gedaagden in de proceskosten, te vermeerderen met de wettelijke rente.

3.2. Daartoe voert eiser - samengevat - het volgende aan.

Het AD-artikel voldoet niet aan de beginselen van behoorlijke journalistiek. Allereerst bevat het onjuiste feiten en incorrecte conclusies. Te meer, nu in het kader van de behandeling van de strafzaak in hoger beroep is komen vast te staan dat ontlastend bewijsmateriaal is achtergehouden. Voorts wordt de privacy en de eer en de goede naam van eiser geschonden, doordat het AD-artikel zijn voornaam bevat. Indien via "Google" wordt gezocht onder de

naam "■■■■■ M". zoals eiser wordt aangeduid in het AD-artikel, wordt de verbinding gelegd met zijn volledige naam en verschijnt het AD-artikel prominent bij de zoekresultaten. Als gevolg van een en ander lijdt eiser schade, onder meer bij het zoeken van een baan, dan wel andere professionele werkzaamheden. Ondanks verzoeken en sommaties weigeren gedaagden over te gaan tot verdere anonimisering van het AD-artikel, dan wel verwijdering ervan op de Website. De handelwijze van gedaagden is onrechtmatig.

3.3. Gedaagden voeren gemotiveerd verweer, dat - voor zover nodig - hierna zal worden besproken.

4. De beoordeling van het geschil

4.1. Eiser heeft verzocht de behandeling van dit kort geding achter gesloten deuren te laten plaatsvinden. Zoals hiervoor - onder 1.1 - al aangegeven, is dat verzoek afgewezen, omdat niet is gebleken dat de daarvoor door eiser aangevoerde redenen (privacy en eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer) zwaarder wegen dan het belang van openbaarheid van rechtspleging. Te minder nu moet worden aangenomen dat de gegevens die eiser buiten de openbaarheid wenst te houden zich al in het publieke domein bevinden als gevolg van de in r.o. 2.3 vermelde TV-uitzending van 27 mei 2012.

Voor wat betreft het verzoek van eiser om de zaak geanonimiseerd te behandelen wordt vooropgesteld dat vonnissen in het openbaar (moeten) worden uitgesproken. Het vonnis zal wel - zoals gebruikelijk - op www.rechtspraak.nl worden gepubliceerd onder anonimisering van in ieder geval de partijgegevens van eiser. De minuut en de aan partijen uit te reiken grossen en afschriften zullen vanzelfsprekend niet worden geanonimiseerd. Overigens wordt eiser - met uitzondering van de 'kop' van dit vonnis - aangeduid als 'eiser'.

4.2. Eiser heeft verzocht de door gedaagden - bij brief van 27 augustus 2015 - in het geding gebrachte producties buiten beschouwing te laten, omdat deze - volgens hem - irrelevant zijn. Dit vormt echter geen deugdelijke reden om geen kennis te nemen van de producties, ongeacht de juistheid van het verwijt van eiser. Het verzoek wordt dan ook afgewezen.

4.3. Voor zover de vorderingen van eiser zich richten tot De Persgroep moeten zij reeds worden afgewezen, omdat gesteld noch gebleken is dat De Persgroep direct betrokken is bij (de publicatie van) het AD-artikel. Uit de stellingen van eiser en/of de door hem overgelegde producties volgt slechts dat De Persgroep enig aandeelhouder en medebestuurder is van AD. Die omstandigheden brengen echter niet mee dat zij - naast AD - verantwoordelijk is voor de inhoud van het AD-artikel en de publicatie ervan.

4.4. Met AD begrijpt de voorzieningenrechter dat eiser zich op het standpunt stelt dat het AD-artikel een zestal onjuistheden bevat. Deze zullen hierna - steeds afzonderlijk - worden beoordeeld.

(i) Dat in het AD-artikel wordt gesproken van "*opdracht huurmoord*", terwijl eiser is veroordeeld wegens - kort gezegd - poging tot uitlokking van een moord, brengt niet mee dat het artikel een incorrecte weergave van de feiten geeft. Het AD-artikel betreft een bericht naar aanleiding van het vonnis van 15 augustus 2012, waarbij eiser is veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes jaar. Blijkens het vonnis is bewezen dat eiser de opdracht heeft gegeven om tegen betaling iemand te vermoorden. Dat komt neer op een opdracht tot een huurmoord. Verder is van belang dat in het AD-artikel is aangegeven dat aan die opdracht -

buiten de wil van eiser om - geen uitvoering is gegeven. In die situatie valt in het onderhavige verband de onjuistheid c.q. onvolledigheid van het AD-artikel niet in te zien.

(ii) AD kan niet worden verweten dat het AD-artikel vermeldt dat eiser opdracht heeft gegeven tot het plegen van een moord, omdat volgens eiser na het strafvonnis in eerste aanleg is komen vast te staan dat (i) zich allerlei onregelmatigheden hebben voorgedaan tijdens het strafrechtelijk onderzoek en (ii) hij de opdracht tot de moord niet heeft verstrekt, zodat het vonnis van 15 augustus 2012 geen stand zal houden in hoger beroep. Dat brengt immers - wat daar verder ook van zij - niet mee dat het AD-artikel niet correct is. Het artikel heeft immers betrekking op het vonnis waarin bewezen is verklaard dat eiser opdracht heeft gegeven tot een moord. Daar komt bij dat het vonnis in eerste aanleg (nog) niet is vernietigd en van AD niet kan worden verwacht dat zij vooruitloopt op een nog ongewisse uitkomst van de strafzaak in hoger beroep.

(iii) Niet valt in te zien waarom het AD-artikel niet correct zou zijn waar het vermeldt dat de moord niet doorging doordat de Aannemers zich met hun verhaal en de geheime camera-opnamen tot De Vries wendden, die vervolgens de politie inlichtte. Nadat de Aannemers de filmbeelden hadden getoond en afgestaan aan De Vries, heeft deze immers de politie ingeschakeld, waarna strafrechtelijke onderzoeken zijn gestart tegen de Aannemers en eiser. Een zich nadien nog voorgedaan hebbende levensbedreigende actie jegens het beoogde slachtoffer van de moord is gesteld noch gebleken. Gelet hierop en nu de rechtbank in het strafvonnis overweegt dat de moord uiteindelijk niet is gepleegd als gevolg van een *gelukkige omstandigheid die geenszins aan verdachte te danken is*, terwijl uit het strafvonnis geen andere omstandigheid blijkt die in de weg heeft gestaan aan de uitvoering van de opdracht tot moord, moet worden geconcludeerd dat het AD-artikel in het onderhavige verband overeenstemt met de feitelijke werkelijkheid.

(iv) In het strafvonnis wordt overvogen dat eiser heeft aangevoerd dat hij de Aannemers, althans één van hen, nooit echt op pad heeft willen sturen om zijn concurrent te liquideren, omdat hij meteen door had dat hij met een oplichter van doen had die slechts op zijn geld uit was. Voorts blijkt uit het vonnis dat de rechtbank dat verweer heeft verworpen. Eiser kan dan ook niet worden gevolgd in zijn stelling dat het AD-artikel in dat opzicht onjuist is.

(v) Blijkens het onder 2.3 vermelde feit kon de door De Vries gemaakte TV-uitzending pas worden uitgezonden nadat daarover - tot in hoger beroep - een rechtszaak was gevoerd. In zoverre is het AD-artikel dus ook juist. Een aanwijzing dat die rechtszaak aanhangig was gemaakt door eiser bevat het AD-artikel niet. Aan de stelling van eiser dat het AD-artikel dat wel suggereert wordt dan ook voorbijgegaan.

(vi) Tot slot kan eiser niet worden gevolgd waar hij stelt dat het AD-artikel suggereert dat hij was betrokken bij de eerdere aanslag op het beoogde slachtoffer van de onderhavige huurmoord. Het AD-artikel spreekt van *de verdachte in deze zaak*, waarmee duidelijk wordt aangegeven dat daarmee een andere verdachte wordt bedoeld dan die in de strafzaak waar het AD-artikel betrekking op heeft, ofwel eiser. Bovendien vermeldt het AD-artikel uitdrukkelijk dat eiser heeft gezegd niets met de (eerdere) aanslag te maken te hebben.

4.5. Op grond van het voorgaande kan niet worden aangenomen dat het AD-artikel onjuistheden en/of incorrecte conclusies bevat.

4.6. AD kan niet worden verweten dat het AD-artikel (éénmaal) de voornaam van eiser bevat. Op zichzelf is juist dat het niet ongebruikelijk is dat verdachten en veroordeelden in de media worden aangeduid met hun initialen. Een algemene plicht tot anonimisering (op die wijze) bestaat echter niet. Het komt ook regelmatig voor dat verdachten worden aangeduid met hun volledige voor- en achternaam, dan wel - zoals in het AD-artikel - met

hun volledige voornaam en de eerste letter van hun achternaam (al dan niet voorzien van een tussenvoegsel). Dit laatste brengt niet - zonder meer - mee dat de privacy en/of de eer en goede naam van de betreffende verdachte/veroordeelde op onrechtmatige wijze wordt geschonden. In de onderhavige situatie is daarvan in ieder geval geen sprake. Daarvoor is in het bijzonder van belang dat AD heeft gesteld dat (i) eiser in de onder 2.3. bedoelde TV-uitzending, waarbij hij duidelijk herkenbaar in beeld was, herhaaldelijk en consequent is aangeduid als "■■■■■" en "■■■■■ M" en (ii) eiser door zijn toenmalige advocaat in de strafzaak "■■■■■ M" werd genoemd. Eiser heeft die stellingen niet weersproken, zodat deze voor juist moeten worden gehouden. Dat betekent dat de voornaam van eiser na de TV-uitzending al publiekelijk bekend was. Daar komt bij dat eiser in tal van andere publicaties (betreffende de strafzaak) is aangeduid als "■■■■■ M". In die omstandigheid behoeft van AD niet te worden verwacht dat de voornaam van eiser achterwege zou worden gelaten in het AD-artikel, dan wel dat zijn naam alsnog wordt geanonimiseerd op de wijze zoals door hem gevorderd. Overigens wordt eiser in een persbericht van het gerechtshof Amsterdam van 2 februari 2015 inzake de strafzaak in hoger beroep ook aangeduid als "■■■■■ M".

4.7. Voor zover eiser klaagt over het feit dat bij het zoeken - via Google - op de naam c.q. het trefwoord "■■■■■ M" een verband wordt gelegd met zijn volledige naam en het AD-artikel prominent bij de zoekresultaten verschijnt, is hij - mede gezien in het licht van hetgeen hiervoor is overvogen - bij AD aan het verkeerde adres. Daarvoor is AD immers niet verantwoordelijk.

4.8. De slotsom is dat de vorderingen van eiser zullen worden afgewezen.

4.9. Eiser zal, als de in het ongelijk gestelde partij, worden veroordeeld in de proceskosten.

5. De beslissing

De voorzieningenrechter:

5.1. wijst de vorderingen van eiser af;

5.2. veroordeelt eiser in de proceskosten, tot op dit vonnis aan de zijde van gedaagden begroot op € 2.725,-, waarvan € 816,- aan salaris advocaat en € 1.909,- aan griffierecht.

Dit vonnis is gewezen door mr. G.P. van Ham en in het openbaar uitgesproken op 16 september 2015.

jvl

Op heden uitgegeven voor grosse aan:

Mr. O.G. Trojan
voornoemd, door mij, griffier van de
rechtbank Den Haag, 16 September 2015